

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Groupe Steria SCA

Strona pozwana: Ministère des finances et des comptes publics

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 43 WE, obecnie art. 49 TFUE dotyczący swobody przedsiębiorczości należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przepisy dotyczące francuskiego systemu integracji podatkowej przyznały spółce dominującej objętej integracją zniesienie skutków włączenia proporcji kosztów i wydatków ryczałtowo określonej na 5 % kwoty netto otrzymanych przez nią dywidend tylko od spółek będących rezydentami objętych integracją, podczas gdy przepisy te odmawiają jej takiego prawa dla dywidend wypłacanych przez jej spółki zależne z siedzibą w innym państwie członkowskim, które, gdyby były rezydentami, obiektywnie mogłyby, według wyboru, należeć do systemu integracji?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy)
w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Timac Agro Deutschland GmbH przeciwko Finanzamt Sankt Augustin**

(Sprawa C-388/14)

(2014/C 372/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Timac Agro Deutschland GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Sankt Augustin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 TFUE (art. 43 WE) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu takiemu jak § 52 ust. 3 Einkommensteuergesetz (ustawy o podatku dochodowym), w zakresie w jakim przyczyną doliczenia kwoty strat poniesionych przez stały zakład położony zagranicą, uwzględnionych wcześniej w sposób pomniejszający podatek, jest zbycie tego zakładu innej spółce kapitałowej należącej do tego samej grupy spółek co zbywca, nie zaś uzyskanie dochodów?
- 2) Czy art. 49 TFUE (art. 43 WE) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu takiemu jak art. 23 ust. 1a DBA Deutschland/Österreich 2000 (niemiecko-austriackiej umowy z 2000 r. w sprawie unikania podwójnego opodatkowania), stanowiącemu, że z podstawy wymiaru podatku niemieckiego wyłączane są dochody pochodzące z Austrii, o ile mogą one podlegać opodatkowaniu w Austrii, jeżeli straty niemieckiej spółki kapitałowej związane z działalnością jej stałego zakładu w Austrii nie mogą zostać uwzględnione w Austrii z tego względu, że zakład ten zostaje zbyty austriackiej spółce kapitałowej należącej do tej samej grupy spółek co niemiecka spółka kapitałowa?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Esso Italiana srl e. a., przeciwko Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i in.

(Sprawa C-389/14)

(2014/C 372/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Esso Italiana srl, Eni SpA, Linde Gas Italia srl.

Strona pozwana: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del Protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE⁽¹⁾ z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna ze względu na to, że przy obliczaniu bezpłatnych uprawnień do przydziału nie uwzględnia ona udziału emisji związanych ze spalaniem gazów odlotowych – lub gazów procesowych, wytwarzanych przy wytopie stali – ani emisji związanych z ciepłem wytwarzanym podczas kogeneracji, a tym samym dopuszcza się naruszenia art. 290 TFUE i art. 10a ust. 1, 4 i 5 dyrektywy 2003/87/WE⁽²⁾, wykraczając poza granice uprawnień przyznanych na mocy tej dyrektywy i stojąc w sprzeczności z celami tej dyrektywy (wspieranie bardziej energooszczędnych technologii oraz ochrona wymogów rozwoju gospodarczego i zatrudnienia)?
- 2) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w świetle art. 6 TUE, jako stojąca w sprzeczności z art. 1 Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) oraz z art. 17 tej konwencji, ponieważ błędnie skutkuje naruszeniem uzasadnionych oczekiwań skarżących spółek w utrzymaniu posiadania dobra w postaci początkowej liczby przydzielonych im uprawnień, do których mają prawo na podstawie przepisów dyrektywy, a tym samym pozbawia je korzyści ekonomicznej związanej z tym dobrem?
- 3) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest ponadto nieważna w zakresie, w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący, ponieważ narusza art. 296 ust. 2 TFUE i art. 41 karty nicejskiej [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej] ze względu na brak stosownego uzasadnienia?
- 4) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w zakresie, w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący, biorąc pod uwagę, że decyzja ta narusza art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zasadę proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 TUE, a ponadto jest obciążona wadą w związku z brakiem należytego badania i z błędną oceną w świetle tego, że obliczenie maksymalnej liczby bezpłatnych przydziałów (co jest istotne z punktu widzenia definicji jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego) nie uwzględniło skutków zmian interpretacyjnych w odniesieniu do pojęcia „obiektu energetycznego spalania”, jakie zaszły podczas pierwszego (2005-2007) i drugiego etapu (2008-2012) transpozycji dyrektywy 2003/87/WE?
- 5) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w zakresie, w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący ze względu na naruszenie art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, art. 9a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, a także ze względu na brak należytego badania i błędną ocenę w świetle okoliczności, że obliczenia maksymalnej liczby bezpłatnych przydziałów (co jest istotne z punktu widzenia definicji jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego) dokonano na podstawie przekazanych przez państwa członkowskie danych, które są ze sobą niespójne, ponieważ opierają się na różnych wykładniach art. 9a ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE?
- 6) Wreszcie czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w zakresie, w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący ze względu na naruszenie przepisów proceduralnych zawartych w art. 10a ust. 1 i w art. 23 ust. 3 dyrektywy 2003/87/CE?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240, s. 27).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 275, s. 32).